

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA KĪEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1987. gada 1. oktobris

Nr. 39 (409)
Cena 1 kap.

7. oktobrī — PSRS Konstitūcijas diena

MŪSU DZIMTENES GALVAPILSĒTĀ

Viens no lielākajiem Lielā Oktobra iekarojumiem, kas fiksēti arī mūsu zemes pamallikumā — PSRS Konstitūcija — ir padomju tautu draudzība un sadarbība. Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu, tiek organizētas savienoto republiku dienas PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē. Kā jau ziņojām, neseno notikušajās Latvijas PSR dienas mūsu delegācijas sastāvā bija arī A. čeha audēja Latvijas PSR Valsts prēmijas laureāte LARISA KRAUKLE. Lūk, ko viņa pastāstīja mūsu laikraksta korespondentam:

— Latvijas PSR dienu norise bija plaši atspoguļota presē, televīzijā un radio raidījumos, tāpēc neatkaršos. Pastāstīju tikai par saviem personīgajiem iespaidiem. Man šis brauciens bija sevišķi nozīmīgs un interesants, jo līdz šim nebija izdevies apmeklēt mūsu Dzimtenes galvaspilsētu.

Maskavieši mūs sagaidīja un uzņēma ļoti viesmīlīgi un sirsnīgi. Mūsu republikas delegācijas šefi bija divi galvaspilsētas rajoni — Pirmā Maija un Dzelceļa. Dzīvojam viesnīcā «Rosijas». Latvijas PSR dienas ievadīja svinīgs mitiņš Tautas saimniecības sasniegumu izstādē, notika preses konference, tikšanās. Mūsu delegācija iestādīja egli Tautu draudzības alejā.

Otrajā dienā iepazīnāmies ar Pirmā Maija rajonu, apmeklējām vienu no rūpnīcām, iepazīnāmies ar tās laudim, darbu un sadzīves apstākļiem. Jāteic, ka arī maskaviešiem ir daudz problēmu, kas vērojamas pie mums. Trūkst kadru, liešas ir dzīvokļu rindas, pārkārtošanās process norit lēnāk nekā vajadzētu. Šī rajona darbaļaudim, partijai un padomju orgāniem ir tradicionāli draudzīgi sakari ar mūsu republiku.

Neaizmirstami un svinīgi bija brīži, ko pavadījām Sarkanajā laukumā, apmeklējām V. I. Leņina Mauzoleju, nolikām ziedus arī pie

Nezināmā kareivja kapa un Mūžīgās uguns. Tie bija ļoti svinīgi un emocionāli brīži.

Uzturēdāmies Maskavā, apmeklējām arī vairākus muzejus, iepazīnāmies ar Tautas saimniecības sasniegumu izstādi. Kaut gan atklāti sakot, šī iepazīšanās bija ļoti īsa un pavirša, jo programma bija ļoti piesātināta ar visdažādākajiem pasākumiem. Pat lāga nedabūjam tuvāk iepazīties ar Maskavu, tās jaunceltnēm, ievērojāmām vietām un pieminekļiem.

Viena diena bija veltīta braucienam uz Narofoominskas rajonu. Seit, Narofoominskā Lielā Tēvijas kara gados tika formēta latviešu strēlnieku divīzija, te tā piedalījās kaujās pret hitleriskajiem ieburcējiem. Vietējie iedzīvotāji ar patecību atceras latviešu divīzijas cīnītājus, svēti glabā kritušo piemīņu. Mitiņa laikā pie pieminekļa bija lietains laiks, taču bija atnākuši daudzi vietējie iedzīvotāji, skolu jaunatne. Tā bija īsta padomju tautu draudzības demonstrācija.

Pabijām arī sovhozā «Nara». Tā ir vidēja saimniecība, bet ļaudis dzīvo pārtikuši. Uzcelta ļoti laba skola 240 skolēniem, ar peldbaseinu. Tās celtniecība un noformēšana piedalījās paši skolēni un pedagoģi, skolēnu vecāki. Apskatījām sovhoza ciematu, kur ir daudz nelielu māju vienai, divām, četrām ģimenēm.

Viens no spilgtākajiem notikumiem mūsu republikas dienu laikā bija Zvaigžņu pilsetiņas apmeklējums. Te mūs sagaidīja lidotājs kosmonauts Pēteris Kļimuks. Viņš mūs iepazīstināja ar kosmonautu sagatavošanas centru, speciālām laboratorijām, mačību un treniņu iekārtām. Mūsu delegācija nolika ziedus pie pasaules pirmā kosmonauta Jurija Gagarina pieminekļa. Apmeklējām arī kosmonautikas muzeju. Nu, un pēc tam kopīgi pasēdējām pie kafijas galdā.

Visur — gan izstādē un muzejos, gan Narofoominskā un Zvaigžņu pilsetīnā — bija jūtama draudzīga attieksme pret mūsu republikas sūtņiem. Maskavieši dzīvi interesējās par mūsu dzīvi, darbu, kultūru un citiem jautājumiem. Plaša bija kultūras programma TSSI, kur piedalījās tādi pazīstami kolektīvi, kā kamerkoris «Ave sol», tautas deju ansambli, estrādes kolektīvi un citi. Lielu interesi bija izraisījuši arī jubilejas ekspozīcija izstādē. Tā uzskatāmi apliecinā, ka pēc padomju varas atjaunošanas Latvija strauji attīstījusies ekonomika, tehnika, zinātne, kas deva iespēju gūt ievērojamus sasniegumus daudzās nozarēs. Izstādes stendos bija daudz republikas uzņēmumu un saimniecību ražotā produkcija. Zēl, ka šoreiz nebija pārstāvēta mūsu rūpnīca...

Piecas dienas Maskavā bija neaizmirstams notikums manā dzīvē. Esmu pateicīga republikas vadības iestādēm, kas deva man iespēju piedalīties šajā svētku pasākumā. Un gribu cerēt, ka man izdosies vēlreiz aizbraukt uz galvaspilsētu, lai bez steigas iepazītos ar Maskavu un maskaviešiem.

JAUNIE IR. BET VIŅU NAV...

Nīnu Vebruāli (attēlā) mēs pazīstam kā jaunatnes darbaudzinātāju, teicamu sava darba speciālisti rakstos. Par viņu jau daudzkrat rakstīti laikrakstā. Nīna Vebruāle vada šķeterēšanas nodaļas treso maīnu, kurai piešķirts Padomju Savienības Varona Mihaila Kovaļova vārds. Kolektīvu pazīst gan rūpnīcā, gan rajonā, jo tam ir labas tradīcijas, tas ir draudzīgs un darbu mīlošs. Daudzas šķeterētājas izgājušas labu darbu skolu Nīnas Vebruāles vadībā. Mūsu korespondente tikās ar trešās maīnas priekšnieci, lai apspriestu jautājumu par jauno strādnieku darbu ražošanā. Kas gan cits, ja ne cilvēks ar tik bagātu pieredzi (divdesmit gadi tikai maīnas priekšnieces postenī) zina, kā jaunie cilvēki sāk apgūt profesiju, kas viņus interesē.

— Biedre Vebruāle, kā šķeterēšanas nodaļā veicas ar jaunajiem kadriem, kā tieši jūsu maīnā?
— Divu gadu laikā pie mums atnākušas divas jaunas strādnieces.

Un tas viss. Kolektīvs kļūst arvien vecāks. Kad uzsāku šeit strādāt, mums bija vairāki desmiti komjauniešu, bet tagad to ir tikai septiņi. Apsīcis komjaunatnes darbs.

— Bet ko tad tagad darīt? Kolektīvam taču vajadzīgas jauno darba rokas. Kur meklēt rezervi?

— Rezerve taču ir. Mēs tikai nevaram to izmantot. Kāpēc? To es gribu jautāt 36. profesionāli tehniskās vidusskolas direktoram Arnim Gulmanim un rūpnīcas direktora palīgam kadru jautājumiem Ivaram Lācim. Kāpēc pēc skolas beigšanas tās bijušām audzēkņiem nav jāstrādā divi trīs gadu rūpnīcā? Kāpēc bāzes uzņēmums sagatavo kadrus, tērē līdzekļus, kuriem nav atdeves?

Patlaban mūsu maīnā praksē atrodas nākamās šķeterētājas, trešā kursa audzēknes, pavisam seši cilvēki. Un, lūk, četras no viņām paziņojušas, ka rūpnīcā strādāt nemaz netaisās. Katra no viņām kaļ savus plānus, kuros rūpnīcā nav

ierādīta vieta. Pavisam grupā mācas 14 cilvēki, astoņas meitenes praksē bija otrajā maīnā. Intere-

Dzeržinskas rūpnīcas «Plastik»

AICINĀJUMS

rūpnīcu kolektīviem — izejvielu piegādātājiem

Biedrī!

Viens no divpadsmitās piegādes galveniem virzieniem ir ciņa par izlaizāmās produkcijas kvalitāti.

Vadoties no PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes lēmuma par pasākumiem ražotās produkcijas kvalitātes krasai paaugstināšanai mūsu uzņēmuma kolektīvs vēltis visus spēkus, lai saražotu tikai kvalitatīvu produkciju. Bet, lai to veiktu, mums, protams, nepieciešami kvalitatīvi materiāli, izejvielas, instrumenti.

Mūsu uzņēmuma darba kolektīvs griežas pie Jums, mūsu piegādātāja, ar lūgumu atbildēt uz mūsu aicinājumu ar praktisku rīcību, nepieļaut nekvalitatīvas produkcijas piegādes, kvalitātes dokumentu trūkumu, piegažu termiņu un citu līguma noteikumu neievērošanu.

Esam pārliecināti, ka mūsu kopējie pūliņi ļaus mūsu kolektīvam izpildīt uzdevumus, kas izvirzīti PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumā par produkcijas kvalitātes krasu uzlabošanu.

Uzņēmuma kolektīva uzdevumi:

Vadītājs V. Volkovs

Partijas komitejas sekretārs V. Logvinovs

Arodkomitejas priekšsēdētājs V. Zaharovs

Komjaunatnes komitejas sekretārs V. Jerofejevs

Redakcija lūdz direktora vietnieci kvalitātes jautājumos GUNU LABRENCI komentēt mūsu iespējas, atsaucoties Dzeržinskas rūpnīcas «Plastik» kolektīva aicinājumā izteiktajam vēlējumam:

— Rūpnīca Dzeržinskā pamatā saņem mūsu elektroizolācijas audumu 93-1001, kā arī pavisam nedaudz citu sortimentu. Ar minēto elektroizolācijas audumu mums īpašu rūpu nav, tomēr vienmēr varam vēlēties arī ko labāk. Ga-

dās, ka mūsu patērētājiem tiek nosūtīts audums ar atstātiem elementārdieģiem un pūkām. Tā kā produkcijas kvalitātes galarezultāts ir aušanas ceha audumu kontroleru pārziņa, es savukārt vēros pie audējām un kontrolierēm it īpaši, — vēltiet maksimālu uzmanību audumu kvalitātei, lai mūsu patērētāji savukārt varētu to pārvērst visai tautsaimniecībai nozīmīgā produkcijā!

Politizglītības gadu sākot

Šis politisko un ekonomisko mācību gads būs turpinājums sāktajam. Un vienlaikus tam jābūt par krasa pārvērtēšanu postu kvalitātvākā zināšanu apguvē, dziļākā un radošākā PSKP XXVII kongresa un tam sekojošo PSKP CK Plenumu materiālu studēšanā. Zināšanu apguves līmeņa paaugstināšana atbilst pašreizējai laikposma garam, un prasība pēc tā ir gan klausītājiem, gan pašiem propagandistiem.

Mūsu valsts dzīvo Lielā Oktobra 70. gadadienas gaidās, to apvertušī dziļi pārkārtošanas procesi. Šiem mērķiem atbilst arī visu

veidu mācību saturs. Propagandistiem no jauna gaida darbs, kas sekmes darbaļaužu vispusīgu izpratni par notiekošo, kā arī tiešo individuālo un kolektīvo ražošanas uzdevumu izpildi.

Mūsu rūpnīcas propagandistu liela pulka vispirmais uzdevums — mobilizēt klausītājus, lai viņi būtu gatavi atbildēt uz visu notiekošo ar darbiem.

Labas sekmes, biedri propagandisti un klausītāji!

ZIGURDS ABELE,
partijas rūpnīcas komitejas sekretārs

4. oktobrī — Skolotāju diena

PANĀKUMUS!

Pēc dažām dienām savus profesionālos svētkus mūsu skolotāju saime, un kopā ar viņiem arī visi padomju cilvēki. Šajā svarīgajā reizē gribu sevišķi silti sveicināt visa kolektīva vārdā nodot Valmieras vakara vidusskolas direktoram Edmundam Jansonam, rūpnīcā darbojošos klašu audzinātājam Ilzei Krievai un Valentīnai Ustinovai, matemātikas skolotājai Rasmai Mikai, angļu valodas pasniedzējai Lijai Rauziņai un visiem parējiem, kas palīdz 28 rūpnīcā strādājošiem jauniešiem apgūt vīro

izglītību, kļūt par zināšiem cilvēkiem.

Profesionālājos svētkos rūpnīcas kolektīvs sūta apsveikumus šefības — Valmieras 4. vidusskolas pedagogiem. Silti jo silti sveicam rūpnīcas kadru kalves — 36. profesionāli tehniskās vidusskolas pasniedzējus un ražošanas apmācības meistarus. Mūsu sveiciens arī visiem tiem skolotājiem, pie kuriem mācas rūpnīcā strādājošie bērni. Paldies jums visiem par lielo un svarīgo darbu jaunās paaudzes audzināšanā un sagatavošanā dzīvei. Vēlam jaunus panākumus, īstenojot skolu reformu, enerģiju un izturību, stipru veselību, laimi!

GUNTA VINTERE,
kadru sagatavošanas inženiere

santi, cik no viņām paliks mūsu rūpnīcā? Bet tagad iedomāsimies: ja visām 14 meitenēm pēc likuma būtu jāatstrādā noteiktais laiks pēc skolas pabeigšanas, tad kadru problēma pie mums būtu gandrīz atrisināta. Vai tā nav rezerve? Grupa ir spēcīga. Meitenes mācās labi. Bet praksē mūsu maīnā viņas sešas kopā apkalpo deviņas maīnas! Tas ir labi. Ja meitenes zinātu, ka viņu pienākums ir atstrādāt (kaut to, kas patērēs viņu apmācīšanai), viņas strādātu vēl labāk. Par to esmu pārliecināta. Viņu patreizējais stāvoklis rūpnīcā nekāds pienākums taču neuzliek: laiks rit, un labi. Tāpēc arī viena otra sevišķu uzcītību neparāda. Bet pēc divu triju gadu darba... Kas zina, vai viņām gribētos aiziet no rūpnīcas?

— Lūk, jūs teicāt, ka jaunatne ir neaktīva, pieradusi pie visa gata. Bet kas, jūsuprāt, būtu jādarā, lai organizētu jaunatni, aktivizētu komjauniešu un jauniešu darbu?

— Pirmām kārtām jāpārskatīja vecākajai paaudzei. Jaunajiem jāuztiek atbildīgi darbi. Lai paši tiek galā. Oficiāli jāatļauj bērniem strādāt, sākot ar 14 gadu vecumu

un pat agrāk. Galvenais ir pieradināt bērnu pie darba. Manuprāt, mūsu paaudzes likteni šobrīd nosaka tieši šis apstāklis. Bet tagad mēs būtībā ne tikai pieradinām bērnu pie darba, bet pat atradinām. Pamēģiniet iekārtot delu vai meitu vasaras periodam kaut kur darbā. Kas to mēģināja, tas zina, ka negrib pieņemt. Bet bērni mums taču ir lieli, veseli, spēcīgi, reizem iziet «uz asfaltas», mēģinās bez darba. Kas viņiem pazūd interese par visu, paliek tikai pārērtējā attieksme pret dzīvi. Liels un īsts darbs viņus atbaida. Lūk, kad vecāki paaudze iemācīs jaunus mīlēt un cieņīti istu darbu, kad iemācīs viņiem apzinīgi izturēties pret jebkuru uzdevumu, tad arī stāvoklis mainīsies un jaunatne radīsies interese par darba rezultātiem.

Si saruna «Valmieras Kīmīkī» liekas nepabeigta. Mēs to izvērsim turpmākajos laikraksta numuros, dosim iespēju izteikties 36. PTV meitenēm — nākamajam šķeterētājam, skolas meistariem un citiem.

Ventspils ostas rūpnīcā

Jau tradicionāli ir kļuvusi mūsu arodbiedrības darba aktivistu pieredzes apmaiņas braucieni uz citiem lieliem rūpnīcības uzņēmumiem. Šoreiz 17. un 18. septembrī tika apmeklēta VLKJS 60. gadadienas Ventspils ostas rūpnīca.

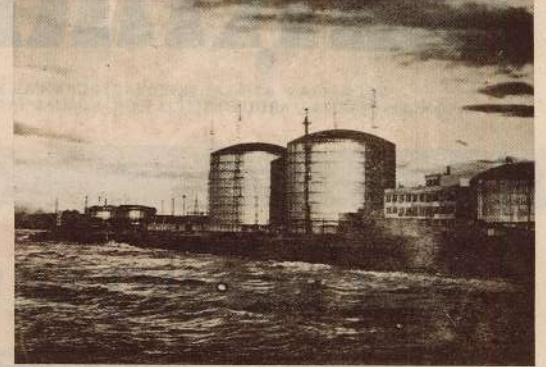
Ventspils ostai vienmēr kaitejuši ziemeļrietumu vēji, bargie bangainie viļņi. Hidroceltnieki reizi par visām reizēm savaldīja Baltijas jūras spītīgo dabu un uzcēla mūsdienu ostas rūpnīcu ar aizsprostu un piestātņi tankkuģu uzņemšanai. 1977. gada decembrī tika uzpildīts pirmais tankkuģis, un tas nozīmēja, ka Padomju Savienībā sācis darboties pirmais specializētais uzņēmums ķīmisko produktu pārkausānai eksportam. Galvenā ķīmiskā krava ventspilniekiem ir amonjaks, kam pasaules tirgū ir liels pieprasījums. To eksportē uz Kubu, VDR, Poliju, Holandi, Norvēģiju, Spāniju, Dāniju, Somiju. Rūpnīca nodrošināta ar mūsdienu vadības un kontroles līdzekļiem, ar automatiku, kas nodrošina amonjaka bezvāriju uzpildīšanu un pārsūkšanu. Rūpnīcā uzcēlta un nodota ekspluatācijā bioloģiskās attīrīšanas iekārtas, kuru izmanto arī citi uzņēmumi un visa pilsēta. Rūpnīcas celtniecība turpinās. Pēc padomju un franču projekta

izveidots cehs, kurā ražo šķidro komplekso mēslojumu. Darbojas kompleksss metanola pārkausānai. Ventspils ostas rūpnīca ir visjaunākais uzņēmums pilsētā, tā kolektīvā strādā ap tūkstots cilvēku, no tiem — 150 komjaunieši. Veiksmīgi rūpnīcā tiek risināti sociālie jautājumi, — uzņēmumam ir sava palīgsaimniecība, siltumnīcas,

bernodarzs, musdienīgs atpūtas komplekss Ventas krastā, uzskaita pionieru nometes celtniecība. Daudz tiek darīts arī dzīvokļu celtniecībā. Viss minētais sasniegts, pateicoties pašu strādājošo ieinteresētībai un aktivitātei.

Mūsu rūpnīcas laudis no brauciena uz Ventspili atgriezās ar jauniem iespaidiem un idejām.

VALIJA GRIGORJEVA,
arodbiedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja vietniece

● Šķidra amonjaka glabātuve.

Valmieras rajona tūristu kluba kausa izciņa KLINSU KĀPSANA notiks Baļņu kalnā 3. un 4. oktobrī. Startis 3. oktobrī pulksten 12. 4. oktobrī — pulksten 10.

DIVAS NEDĒĻAS EIROPAS CENTRĀ

Cehoslovākijas galvaspilsēta Prāga tik tiešām tiek dēvēta par Eiropas centru. Un ne jau velti. Kā apgalvo daudzi prospekti, — skaitļi pasaules daļas centrā. Par to varejām pārliecināties paši, kaut vai raugoties ceļu krustojumos pārbaugā izvietotajos virzienu rādītājos. Tie liecināja, ka kaut kur pavisam tuvu ir Budapešta un Vīne, Varsava un Zakopāne. Un, ja jau sāks runāt par autoceļiem, tad būtu

tāros mežgals, tajā skaitā siltu duša. Bet kopējā virtuvē var pagatavot siltu ēdenu. Ja izīzīmē, ka ārzemniekiem par šāda veida pakalpojumiem maksā ir uz pusi augstāka nekā vietējiem. Cēl tēlīs un apmesties, kur ienāk prātā, ir stingri aizliegts. Benzīna maksā ir 2,3 reizes augstāka nekā pie mums. Ļoti garšīgo ēdenu cena atbilst cenām pie mums un, ja runājam par pārtikas cenām kopumā, — tās arī

sitājus varētu gari laikt, tādēļ tikai par pašu galveno. Un tālāk: šajās sacensībās piedalījās visi labākie pasaules sportisti šajā veidā. Izpētums bija Anglijas komanda, kura piedalījās ar junioru izlasi, un mūsu komanda, kura startēja tikai atsevišķi sportisti.

Kā izskatījās mēs uz visas šīs elites fontē. Si gada PSRS čempione DZINTRA BLOMA 60 sportistu konkurence bija 17. Laikā viņa vadošām sportistēm zaudēja nedaudz, bet pārlieku liela uztraukuma dēļ pielāda četras rupjas kļūdas, kas nelāva viņai ierindoties pirmajā desmitniekā. Pēc nedēļas nākamajās sacensībās Rodnīcas ciemā netālu no Prāgas Dzintra jau startēja manāmi labāk un ierindojās 9. vietā, atstādama aiz sevis daudzās tituletas starptautiskās meistares.

Sacensības Prāgā notika mākslīgajā Trojas kanālā, kas izbūvēts 1983. gadā un pie 15 m³/sek. liels ūdens caurleces uz trases 350 m ir 4,5 m liels kritums. Mākslīgais kanāls izveidots blakus galvenajai Vltavas upes gultnei. Tā platums ir no 12 līdz 15 m. Sportistu inventārs un ekipējums — pats dažādākais. No ekstra laivām, kuras izgatavotas no speciāla auduma, līdz pašu rokām izgatavotām laivām no parastā stikla šķiedras auduma. Mūsu laivas kvalitātes ziņā atbilst apmēram tām vietām, kādas ienēma mūsu sportisti — tā ap vidū vai mazlietiņ augstāk. Savādāk bija ar mūsu ariem. Speciālisti un daļa vadošo sportistu izdāji patiesu interesi par mūsu jauno ari. Viņus apmierināja gandrīz visi galvenie ari kritēriji (kāla elastība, lāpstīņu izturība, svars). Sarūnas dažādos līmeņos nonāca tik tālu, ka vienlaikus no vadošām airēšanas sloma valstīm Cehoslovākija būtu ieinteresēta šos airus iepirkt. Iepirkt, — tas, protams, ir lieliski, tikai nav jārunā nopietna pārdevēja. Tie daži ari, kuras mēs abi ar IVARU MUKANU esam izgatavojuši dažādās rūpnīcās nostūrīs, jau nepārstāv ne ražotājus, ne arī tirgotāju organizāciju.

Kopumā uzskatu, ka mūsu debija pusē augstākā airēšanas sloma sabiedrība bija ciešama. Kā jau minēju, gan rezultāti, gan in-

ventāra ziņā iegremam apmēram to vietu, kur beidzas pirmā trešdaļa un sākas vidusdaļa.

Pa ceļam uz Prāgu iegriezāmies Līdītīces stikla šķiedras rūpnīcā. Tā kā vairāk nekā divdesmit gadu esmu nostrādājis stikla šķiedras ražošanas cehā, — tad neapkrasti, ar kādu interesi metos iekšā tajā cehā, ko mūsu rūpnīcā sauc par Nr. 2. Vispirms jau pašu kasējamo trauku izvietojums. Tie attiecībā pret uzstāmo aparātu ir novietoti nevis garenvirzienā, bet šķērs-

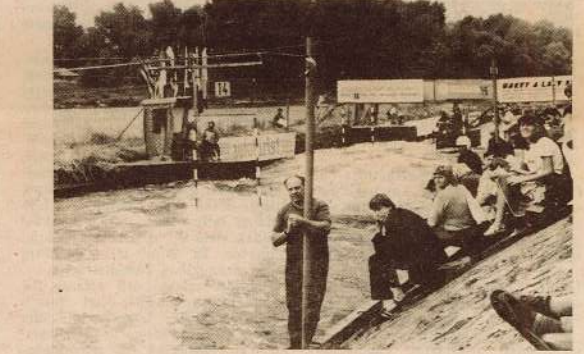
kā mēs, PSRS pilsoņi, izjutām pārķārtosanos procesu. Ar vārdu saukot, mūsu nelietā delegācija bija uzmanības centrā. Izkaidrojāmies, kā koers pratām. Briēm ar savām skopajām svešvalodu zināšanām, ko padāvija izteiksmīgi žesti, vai arī tika pieatcīnāts kāds cehs, kurš samērā labi runā krieviski un tālāk pārlūko manis teikto kādam informāciju alksotām vācietim. Lai cik arī tas jocegi neliktos, bet sapratāmies lieliski. Un noslēgumā — vēl informāci-

grēks noklusēt vienu no galvenajiem mūsu ceļojuma iespaidiem, un tas ir: šie lieliskie Cehoslovākijas autoceļi! Ceļojām ar personīgo automašīnu un tāpēc pavissam tieši izjutām šo ceļu augsto kvalitāti. Kopā pa Cehoslovākiju nobraucām 2000 km un lietas, ne reizi nekādam laģušt kādu papildus informāciju. Gluži vienkārši nebija tādas vajadzības. Ceļa zīmes un virzienu rādītāji tik pārskatāmi un loģiski izvietoti, ka, nosakot braukšanas virzienu, nerodas nekādas šaubas. Vēl ļoti raksturīga un patikama ipatnība šiem autoceļiem ir tā, ka ik pēc kāda posma ceļinieku rīcībā ir autokempingi, ceļa restorāni un, protams, eleganti iekārtoti benzīna tanki. Visus no šiem minētajiem pakalpojumiem (protams, pret attiecīgu samaksu), paši izbaudījām vairākkārt. Un tā vienās dienā apmēšanās šādā autokempingā maksā mūsu naudā 5 rubļi. Par šo samaksu ir tiesības novietot automašīnu, uzcelt savu telti, lietot sani-

atbilst mūsu cenām. Sāds detaļzēts ieskaits cenu jautājumos tāpēc, ka paši ar visu to saskāramies: atšķirībā no grupu tūristiem, par kuriem viss tiek gādāts, mums par visu vajadzēja pašiem domāt, gādāt un izlēmēt, kā arī maksāt no savas kabatas.

Beļ tagad vajadzētu atgriezties pie paša galvenā. Kādel tur nokļuvām? Grupa sportistu, treneru un mūsu rūpnīcas direktora vietnieks Edgars Eiduks, bijām uzaicināti uz lielām starptautiskām airēšanas sloma sacensībām Prāgā, kuras saucās «Trojas zirgs». Pēc maija mēnesi Francijas pilsētā Sānta Morīcā notikušā pasaules čempionāta šīs bija otras lielākās starptautiskās sacensības. Piedalījās piecpadsmit valstu sportisti. Iepaužu no redzētā ir ļoti daudz, visas atziņas, pie kurām nonācu, analizējot redzēto un dzirdēto, ir ļoti vērtīgas un man kā trenerim savā turpmākā darbā, protams, noderēs. Sīkākais speciālzēts ieskaits sporta jautājumos la-

virzienā, tālāk attiecībā pret mūsu traukiem tie ir novirzīti par 90°. Ari stikla šķiedras formēšanas augstums (attālums no trauka līdz diega savācējam) ir par kādu metru lielāks. Uztišana notiek uz spole, kas izgatavotas no speciāla papīra — tā saucamais mikstais pakojums. Klājus salīdzinoši ļoti plats, un vienas spoles svars pārsniedz 3 kg. Operators apkalpo 4 elektrokārnīs. Stikla kausējāmie trauki ir, sākot no 300 filteru un beidzot ar 1200. Ļoti interesanti bija diega T pārbaude. Spole ar tīkko uztiņu diegu tiek novietota uz speciāla statīva un kontrolējam tīkai attiek no displeja ekrāna noli- sāt diega tekstu.

Stikla šķiedras formēšanas procesā nebija bez traucējumiem. Bija noverošana ari trūkstambība.

Visur, lai kur mēs nebūtu, mūs uzņema ļoti draudzīgi un biedriski. Visus interesēja mūsu valsts noteikto pārķārtosanos procesi. Sādu attieksmi mēs varējām just ik uz soļa.

Ari sacensību laikā daudzu vai- stņu sportisti un treneri interesējās,

jai. LAILA SMITE ar šogad ķārtējo reizi izcīnīto PSRS čempiones nosaukumu 3xK-1 komandu braucienā beidz savas aktīvās sportiskās gaitas. Airēšanā pavadīti 15 gadi. Pie tam — visai aktīvi. PSRS sporta meistares nosaukumu viņai piešķīra jau 16 gadu vecumā. Visu šo laiku viņa ir bijusi Latvijas PSR izlases komandas dalībniece, daudzkārtēja PSRS čempionāta uzvarētāja un godalgotu vietu ieguvēja. Lēti zēl, ka rūpnīcas administrācija nekādi nevarēja vienoties vai Lailai apmaksāt, vai neapmaksāto laiku, ko viņa ar oficiālu Latvijas PSR FK un SK atbribojumu pavadīja treniņu nometnē Gagrā un, drošs paliek drošs, tā arī neapmaksāja. Bet varbūt, atzi- mējot Lailas ieguldījumu rūpnīcas sporta slavas spodrināšanā un sakarā ar aktīvo sporta gaitu izbeigšanu, rūpnīcas vadība savu attiek- smi šajā jautājumā pārskatīs...

Sauvsi vērojums Cehoslovākijā aprakstīja un EAILU SMITI no lielā sporta padāvija MARIS VALTENBERGS, VSSR treneris

Darba veterānu svētki

Ritvakar, 2. oktobrī pulksten 19 Valmieras kultūras namā notiks darba svētki «TIEM, KAM RŪPNĪCĀ — 20». Programmā apsveikumi, intervijas, koncerts un viršu balles visiem, visiem!

Līdzjūtības

Dzīvajās bedās esam kopā ar Aleksandru Mihailovu, uz mūžu no mātes atvadoties. 4. ceha administrācija un sabiedriskās organizācijas. Izsakām visdziļāko līdzjūtību

Erikai Kauzenai, māti pēdēja gaitā pavadot. Tekstlaboratorijas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Aleksandrai Mihailovai, pavadot māti pēdēja gaitā. Skāterēšanas nodaļas 2. maiņas kolektīvs

Skumstam kopā ar Ināru Liepiņu sakārā ar viņas lielajām bērniem — māmiņas zaudējumu. Spolēšanas nodaļas 5. maiņas kolektīvs

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Modrai Klagišai, māti pavadot pēdēja gaitā. Austuves 1. maiņas kolektīvs

Uzmanību!

Oktobrī un novembrī profilaktiskās apskates piektdienās notiks no pulksten 12 līdz 16. Rūpnīcas poliklinika

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmiera, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 32472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmiera, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofseta tehnika. Tirāža 890 eks. «Вальмие́рский хми́к» («Вальме́рас хми́к») — изда́ние па́рткома, комите́та ко́мпсомо́ла, заво́дского комите́та и адми́нстра́ции Ва́льме́рского заво́да сте́клово́ло́кна. ВЫХОДИТ оди́н раз в неде́лю по четве́ргам, на ру́сском и латы́шском язы́ках. Адрес редакци́и: 228600, г. Ва́льме́ра, ул. Гага́рина, 1. Телефо́ны 32472 и 339. Отпеча́тано в Ва́льме́рской типогра́фии «Лие́сма». 228600, г. Ва́льме́ра, ул. А. Упи́ша, 7. Офсе́тная печа́ть. 0,5 уст. п. л. Тира́ж 400 экз. На ру́сском язы́ке.